

Serdecznie witamy Państwa w Muzeum Skarbcza Katedralnego Diecezji Chur.

Muzeum o znaczeniu ogólnokrajowym mieści się w Zamku Biskupim w Chur, jednym z najważniejszych świeckich zabytków architektury w kantonie Gryzonia. Na parterze prezentowana jest historia diecezji oraz skarbiec katedralny Chur, natomiast w podziemiach można zobaczyć słynne obrazy śmierci pochodzące z Zamku Biskupiego.

W czasach rzymskich Chur stanowiło północny punkt wyjścia na alpejskie przełęcze Gryzonii. Ze względu na strategiczne położenie Rzymianie ustanowili tu centrum administracyjne prowincji Raetia Prima. Po upadku cesarstwa zachodniorzymskiego w V wieku chrześcijaństwo szybko rozprzestrzeniło się wzdłuż istniejących szlaków komunikacyjnych.

Na przełomie późnej starożytności i wczesnego średniowiecza powstała diecezja Chur, licząca dziś około 1600 lat. Potwierdzają to zarówno odkrycia archeologiczne, jak i dokument mediolańskiego synodu prowincjonalnego z roku 451. Akt ten podpisał biskup Como w imieniu nieobecnego biskupa Chur, Asyniusza. Dzięki temu diecezja Chur należy do najstarszych stolic biskupich po północnej stronie Alp.

Skarbiec katedralny tworzą przede wszystkim relikwie, czyli szczątki świętych lub przedmioty związane z ich życiem. Kult relikwii należy do najstarszych form czci oddawanej świętym. O ich znaczeniu świadczą bogato zdobione relikwiarze – cenne naczynia przeznaczone do przechowywania relikwii. Oprócz nich w skarbcu znajdują się również inne kosztowności gromadzone przez stulecia w katedrze, między innymi przedmioty liturgiczne używane podczas nabożeństw: kielichy, dzbanuszki na wino i wodę czy kadzielnice.

W gablocie nr 1 prezentowane są insygnia biskupie: ceremonialny miecz z około 1500 roku, mitra z XVIII wieku, zakrzywiona część pastorału w formie ryby, a także krzyż pektoralny i pierścień biskupi.

Krzyż triumfalny, znajdujący się w gablocie nr 2 i datowany prawdopodobnie na XIII wiek, wisiał pierwotnie w łuku tęczowym katedry. Jest używany do dziś i w najważniejsze święta ponownie przenoszony do wnętrza świątyni.

Cykl obrazów śmierci z 1543 roku składa się z 25 malowanych pól umieszczonych na ścianie szachulcowej, ułożonych w trzech rzędach. Przedstawienia ukazują spotkania ludzi ze śmiercią. Wykonano je techniką grisaille, wykorzystując głównie odcienie szarości, czerni i bieli. W dolnej partii widoczne są zwierzęta przedstawione za arkadami z kratami.

Churskie obrazy śmierci nawiązują do tradycji średniowiecznych tańców śmierci. Inspirowane są cyklem drzeworytów Hansa Holbeina Młodszeo „Obrazy śmierci” i stanowią pierwsze wielkoformatowe kopie tych grafik powstałych przed rokiem 1526. Jedynym przedstawieniem niezwiązanym z twórczością Holbeina jest rycina Albrechta Dürera „Rycerz, Śmierć i Diabeł” z 1513 roku.

Malowana ściana szachulcowa znajdowała się pierwotnie na pierwszym piętrze Zamku Biskupiego i oddzielała wąski korytarz od reprezentacyjnej sali. Data 1543 wskazuje, że fundatorem dzieła był biskup Luzius Iter.

Podczas przebudowy ścianę trzeba było zdemontować. W 1882 roku mistrz stolarski Benedikt Hartmann rozciął ją na części i przewiózł poszczególne obrazy do Muzeum Retyckiego, gdzie pozostawały przez niemal sto lat. W 1943 roku dzieło poddano renowacji i objęto ochroną federalną. Po kolejnej konserwacji, prowadzonej w latach 1976–1981, obrazy przeniesiono do schronu ochrony dóbr kultury. Po najnowszej restauracji, zakończonej w 2020 roku, ponownie udostępniono je publiczności.